

almennyttigt nybyggeri i fornødent omfang kan medvirke til at løse genhusningsproblemerne i forbindelse med saneringsvirksomheden.

Når andelen af lejligheder til saneringsramte ikke foreløbig tænkes fastsat højere end til $\frac{1}{3}$, må det ses på baggrund af ønskeligheden af at søge sådanne boligsøgende spredt mellem forskellige bebyggelser, således at de ikke samles i enkelte byggerier.

Til nr. 4.

Lovens § 37 overflødiggøres af den ændring, der nævnes under nr. 2, og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 19.

Reglerne om genhusning efter sanerings- og kondemneringsvirksomhed eller gennemførelse af gade- og vejanlæg og andre offentlige anlæg er nu fastsat i lov nr. 318 af 18. juni 1969 om sanering, kap. XI, hvorfor bestemmelsen i lov om boligbyggeri, § 63, stk. 2, kan bortfalde.

E. Øvrige ændringer.

(Lovforslagets § 1, nr. 12, 13, 16, 17, 21, 27 (delvis), og 33).

Til nr. 12.

Bestemmelsen har hidtil stået som § 50, stk. 4. Når § 50 i øvrigt ophæves, jfr. nr. 13, findes det hensigtsmæssigt at flytte bestemmelsen til § 49, hvor den naturligt hører hjemme.

Til nr. 13.

Bestemmelserne i § 50, stk. 1-3 er tidsbegrænsede og har udtømt deres virkninger. De foreslås derfor ophævet, således at paragrafnummeret kan benyttes til bestemmelsen om statslån til tilflyttet arbejdskraft.

Om stk. 4 henvises til bemærkningerne til nr. 12.

Til nr. 16.

Andragender om godkendelse af bygningsplaner, finansieringsplaner og beregninger af anlægs- og driftsudgifter vedrørende opførelse af kommunale pensionistboliger har hidtil været underkastet den samme tekniske og økonomiske behandling, som anvendes ved boligbyggeri med statsgaranti og rentesikring. Efter at pensionistboliger i stadig stigende

omfang bliver indpasset i det almennyttige byggeri med statsstøtte, er de selvstændige projekter vedrørende kommunale pensionistboliger af beskedent omfang, hvorfor en indgående behandling i boligministeriet ikke fortsat kan anses for påkrævet. Da der endvidere i lov om boligsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 310 af 30. juni 1970, § 16-19, og boligministeriets cirkulære af 15. juli 1970 om boligsikring, afsnit III, er fastsat detaljerede regler om lejlighedernes størrelse og udformning, foreslås det efter forhandling med socialministeriet, at der åbnes mulighed for, at behandlingen af de pågældende byggesager henlægges til vedkommende amtsråd.

Ændringen vil ikke få betydning, når der i overensstemmelse med de almindelige regler indrettes kommunale pensionistboliger i almennyttigt boligbyggeri med statsstøtte, idet det samlede projekt i sådanne tilfælde som hidtil vil blive underkastet den sædvanlige behandling i boligministeriet. Derimod tænkes ændringen bragt i anvendelse ved godkendelse af alle andre former for kommunale pensionistboliger, herunder også godkendelse af sådanne boliger i ældre almennyttige og kommunale ejendomme.

Til nr. 17.

Bestemmelsen må betragtes som overflødig og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 21.

Bestemmelsen er en følge af kommunalreformen.

Til nr. 27.

Bestemmelsen er sprogligt omformuleret, svarende til lov om realkreditinstitutter af 10. juni 1970.

Til nr. 33.

Med kollegielovens indføjelser i lov om boligbyggeri (som kap. VII A) foreslås kollegielovens bestemmelse om, at loven ikke gælder for Færøerne, nu gjort gældende for lov om boligbyggeri, der hidtil kun har undtaget Grønland. Der er alene tale om en formel ændring, idet det stedse har været antaget, at lov om boligbyggeri ikke kan omfatte Færøerne, da lovens område betragtes som et færøsk særnanliggende.